

VIRO
 Plurimum Reverendo, Clarissimo atque Doctissimo,
 DOMINO
SAMUELI
SCHOENWALDIO,
 Ecclesiastæ ad aedem S. S. Trinit. apud Thorunientes
 longe meritissimo,
 Tenerrimum ac amantissimum
 FILIOLUM,
MARTINUM
THEOPHILVM,

A. CIOCCIX
 d. XXIII. Jul. natum,
 d. X. Oct. Eiusd. Anni,
praematura ac subita morte
ereptum,
 lugenti
εμπειρίας & affectum
 l. m. q.
 Contestari volebant
 Gymnas. Thorun.

RECTOR PROFESS. ac VISIT.

THORUNII,

Impressit JOANNES LUD. NICOLAI, NOB. SENATUS ET GYMNAS.
 TYPOGRAPHUS.

UT fragor ingenti sonitu devolvitur atris
 Nubibus erumpens, ac sine more furit.
 Moliturque levi culmo violisque ruinam
 Vertice deiecto ac abripit omne decus:
 Sic fragiles annos subito pulchramque iuventam
 Disperdit dirae pestifera aura necis.
 Iucundus teneri dum flos adoleverat aevi,
 Rugosus carie decidit atque perit.
 At felix, quiquis transit sic flore virenti,
 Nimbos ac pestes porro timere nequit.
 Ergo beate puer! de terrae vallibus imis
 Ad sedes tendis iam Paradisiacas.
 Interea nemus id, quo flos & planta revulsa
 Ut maneat pulchrum floribus usque virens:
 Utque nova plane, dispulsis imbribus atris,
 Gratum luce micet, iam redeunte, precor!

Optimo Parenti iacturam sobolis iucun-
 dissimae lugenti amicitiae fidem atque
 affectum approbaturus, haec scr.

M. Petrus Iaenichius, R.

* * * * *

SI DEUS inter nos, cur nobis accidit istud?
 Quærebat Gideon Duxque Paterque probus. Jud. VI, 17.
 Cum Midianitæ vastarent germina terræ
 Israel, damnis opprimerentque solum.
 Quid dices, Dilecte Deo? cum funera desles
 Filioli: lacrymis ora genasque rigas.
 Tu sicut Gideon fortis fortissima bellas
 Bella DEi, veræ Relligionis amans.
 Si DEUS inter nos, mihi cur mors abstulit atra
 Filiolum, thalami pignora chara mei?
 Undique me luctus circumvallavit amarus:
 Atque dolor tacito vulnere corda ferit.
 Vastavit mæsti Patris, Matrisque dolendæ
 Germen: concussit flebile pectus Avi.

Hæc

Hæc quamvis quereris, perquam Reverende Sacerdos,
 Attamen haut lacrymis ora rigare jurat.
 Nam frustra quereris, nequeunt ablata reponi.
 Despiciat humanas ferrea Parca preces.
 Filiolus mundi spatii sublimior annos
 Calcat, & æterna lege beatus agit.
 Evagor ulterius. Si Reges atque Monarchæ
 Dii sunt terrestres, ut sacra verba docent. Exod. XXII, 28.
Ps. XXXIII, 5, 6.
 Filiolus nondum potuit succumbere morti,
 Et tempestivæ subdere colla neci.
 Namque DEos inter Magnos, Natosque DEorum
 Transigimus nostros spe meliore dies.
 Proh Superi! quanti vultus, quæ sidera Prussos
 Irradiant? quantis ignibus arva micant?
 Anne Borussiacas repetunt cælestia terras
 Numina? quæ toto pectore Musa colit.
 Nunquam Moscoviæ Magnus Dux atque Monarcha
 Lumine jucundo viserat hocce solum.
 Et quæ temperies? quod nostris lucet in oris
 Sidus? cum Princeps vivit in urbe novus.
 Nec tamen Heroas tantos mors tetra veretur
 Sed sævo Patris demetit ense decus.
 Fer patienter onus, Genitor mæstissime, redde
 Quod Domini est Domino, qui bene cuncta facit.
 Quem dederat prius, hunc repetit, concessa Parenti
 Poscit inoffenso pignora jure DEUS:
 Debitor es. Natum cum reddis, nomina solvis,
 Quique tuus fuerat, plus erat ille DEI.
 Minuendi doloris E. deprop.
 M. Martinus Böhmi.

GAudia percipiunt sanè non parva Parentes,
 Conjugii quando pignora chara vident.
 Non minor ast patrum scindit præcordia mæror,
 Ex cunis urnam pignora quando petunt.

Acai

Accidit ut multis aliis Schoenwaldio utrumque

Claro ut doctrina sic pietate Viro :

Qui lætus genitum suscepit filium in ulnas ;

Ast nunc denatum prosequitur lacrumis.

Illa suo tamen in tristi solaria casu

Admitter, mœstis quæ solet ipse dare.

Filiolum quoniam scit tot tantisque periclis

Præreptum tutò vivere in arce poli :

Satque diu vixisse, tenus quòd crimine quovis

Ejus in hoc mundo vita peracta fuit.

Interea precor, ut Gnatus solaminis instar,

Qui superest, maneat sospes in orbe diu,

Et fratres totidem, tristis quæ vidit in urna,

In cunis lætus porrò videre queat ;

Neve Pater numerò completo sentiat olim,

Ac doleat thalami damna tulisse sui.

Tantum l. ser.

M. Martinus Bertleffius P. P.

AD lacrymas Te nunc profusas aspera Fati
Jura vocaverunt, Vir Reverende, Tui,
Nam cernit quivis, quantum tua pectora, charo
Nunc Tibi prærepto pignore, vulnus habent.

Infans interiit vix usus luminis auris,

Jam non ulterius blandula labra movens.

Perbreve præteriit tempus, cum Numen ab alto

Æthere concessit gaudia grata Tibi :

Ut pote tale dedit pignus, quod surculus esset

Stemmaris egregius, Vir Reverende, Tui.

Omnia nunc verò mors atris intulit umbris

Admiscens tetraë frigida membra, scrobi.

Heu breve vivendi spatium. fugiens quoque vita !

Lætitia heu brevis, & non diuturna simul !

Quid verò prodest tumbam pulsare querela ?

Defuncti manes lædere, parce pios.

Pectoris infracti, sodes, nunc exere vires :

Quidque decet sanctum, mente revolve, Virum,

Poscit id infans jam stellantem vectus in aulam

Adspectu fruitur dum propiore Dei :

Scilicet elatus curis vitæque periclis

Cœlicolum tempe lustrat ovante pede ;

Ac sordes terræ puro mutavit olympo

Laurigero nitidum cinctus honore caput.

Lugens deproper.

Martinus Schulz/

Moderat. Lud. Neop.

